

Előfizetési árak:

Egy évre 10.- frt
Félévre 5.-
Negyedévre 3.50
Egy hónapra 1.-
Egyes száma 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiacz, a város-
székhely mellett.

Hirdetések:

Egy hasábos példát
sorankint 5 krajával
számítanak.

A béke.

Debreczen, január 16.

A politikában hálátlan dolog a prognosztikálás. Ki merne garantálni vállalni azért, hogy a most folyó vajudásból béke támad-e vagy még adázabb háború? Hogy a közállapotok szánálódni kezdenek, ezt a béketörekvések bizonyítják. Persze az akarattól a cselekvésig hosszú és rögös az út és a politikában nem példátlan eset, hogy a mikor kibontakozást keresnek, akkor zavarnak igazán csak össze a dolgokat. Nálunk ez az eset nem is olyan elképzelhetetlen. Hevesek és egyuttal csökönyösek vagyunk. Egyikünk sem hagyja egy-könynyen a maga igazát, akár való, akár vélt igaza legyen. A hajthatatlanságot virtusnak nézzük mi akkor is, a midőn nem egyéb kicsinyes bakafántoskodásnál.

A békefeltételeket az ellenzék diktálja és a disszidensek közvetítik. Hát ne vágjunk a kritikával az események fejlődése elé. — Mondjuk egészében a feltételeket méltányosoknak és elfogadhatóknak. Egy-két megjegyzés elöl azonban, a mely nagyon kínálja magát, nem zárkozhatunk el.

Hogy közállapotaink lefolyása a rendes mederbe tereltesse, legfontosabb, legvitálisabb érdek a

gazdasági kiegyezés Ausztriával. Venia sit verbo: ebben a kérdésben az ellenzék politikája nagyon is optimisztikus, hogy naivnak ne mondjuk. Az önálló, független gazdasági élet igen szép dolog, bizonyára dédelgetett álma a megcsontosodott mameluk lelkeknek is; de kérdés lehet-e külső- és belső viszonyaink miatt egyaránt? És nekünk úgy tetszik, hogy lehetőségét nem hánytuk meg kellőképpen, hogy — mert vágyunkunk reá — lehetőségét nem is igen vizsgáljuk. A régi gravaminális politika fegyvereivel harcoltunk ebben a specifice modern kérdésben. A praktikus szempontokat fölálodztuk a hazafias frázisoknak. Az önálló gazdasági élet kérdését inkább izgató kortesfogásul dobták az életbe, semhogy artibutumait, föltételeit tisztáztuk volna. Vádaskodtunk és vádaskodunk a kiegyezés hívei ellen, hogy hatalmi, meg utilitárius érdekeknek fölálodozzák a közjót. Pedig gazdasági kérdéseket nem lehet frázisokkal megoldani. Gazdasági kérdések tisztázásában a radikálizmus a legmegbizhatóbb mód. E fajta kérdésekben az szolgálja a legigazabban a közérdeket, a ki a legopportunosabb, a ki a legkisebb bizonyost sem kockáztatja a legingerlőbb bizonytalanért sem.

De hát a haza veszendőben, azt meg kell menteni minden áron, ez az ellenzéki politika tartalma. Hogy a parlamentarizmust megmentse, a törvényhozást kicsinyes, de annál nevetségesebb komédiázás színhelyévé süllyesztette. A magyar história azonban más tanulsággal szolgál. Valahányszor a magyar haza veszedelemben volt, — pedig sokszor volt abban ezer esztendő folyamán, — sohasem mentette meg a frázis, meg a mellveregetés. A hazának mindig munkára, szívósságra, okosságra volt szüksége, hogy az örvényből meneküljön. Ma talán nagyobb szüksége van rá, mint előbb bármikor. A nemzet többsége mind különbséget tudott tenni azok között, a kik tettel szolgálták a hazát és nem csupán szép szavakkal. Valószínűen megteszi a különböztetést most is. És ez az ítélet bizonyára nem fogja dicsérni az utópisztikus, frázisos, rakonezátlanokodó hazafiságot.

(K. sz.)

Tanulság.

Debreczen, január 16.

(K.) Magyarország miniszterelnöke ismét Bécsben van s míg az obstrukciós urak itthon gondtalanul nyújtóznak végig a pamlagon és szivarozva üzik el az unalmas téli délutánt: odafönn a császárváros szürke Burgjában nehéz gondok közt ta-

TÁRCZA.

Az emléktör.

— Irta: Leon Daudet. —

A benszültök borzalmas orvtámadása után, mely alkalommal tizenkét francia szenvedett kínos halált, nem lehetett tovább vigasztalni az embereket. A kegyetlen bosszuállást tizenkét óráig tartó vérfürdő követte: löporfüst, ordítózások, s a fellobanó lángok rémes keretet kölcsönöztek a rettentő büntetésnek, mely arra emlékeztet, mintha az ember végre legigázta volna a démon ördögét.

Egyik leégett kunyhó ajtaja előtt bizarr danákat énekelve, mintha legkevésbé sem érdekelné az a lent történő tragédia, melyben az övei életüket veszítik el, egy harczen leánya tartott pihenőt.

Arzán fájának szépségét viselte, habár a sok ékszer kissé elborítá azt. Ruházata csak egy sáwból állott, mely beburkolta sovány testét. Bronzszínű, finombőrű lábain kékes erek látszottak. Szemei élénken mozogtak, ellentétben a törzsbeliéekkel, kiknek szemei erőtlenül kifejezéstelenek a nap forró heve és az örökös, lázas vértolulás miatt.

Balmagne hadsegéd közeledett feléje. Jó, vidám, természetes provenci fiu volt, touloni születésű: fekete szakállal és

szemekkel. Barátja és védője a gyengéknek minden körülmények között, bármilyen éghajlat alatt. A mint meglátta az ajtó megszenesedett maradványai előtt ülő leányt, kinek most már ez volt háza, hazája, mindene megsajnálta őt s megszólította. A leány spanyolos kiejtéssel beszélt és mégis az ő babonás, egyszerű lelkének olyan könyei érthetőnek tűnt fel az a paraszti, szokatlan nyelvjárás. A harezttól, a puskapor és égett hus szagától elbódulva úgy nézte őt, mint egy csodát s nem lévén a közvetlen bajtársai, kik a kellemetes módon összegyűjtött hadizsákmányt osztották fel egymás között, azt hazudván, hogy egy új hazát találtak a barnabőrűek mögött, meghatva hallgatta leánynak fájdalmas, elejtett, rosszkiejtésű szavait: ösök . . . esata . . . sok arany jó régen laktak itt . . . a szellemek. Daramért nem elégedett . . . Darában, tisztelték őt a legfelsőbb, soha nem nyugvó Erőt kinek elégedetlensége a halványodó arcok fényében és a harezitrombiták elnémulásában nyilvánul.

Mialatt a leány beszélt nem tudta levenni tekintetét annak szeméiről szemhéjai reszketve kísérték az élénk és kifejezésteljes elváltozásokat, a mik által a mesélő hitet adva Dara haragjának, mely gyűlöletet éreztetett azok iránt, kik végrehajtották az ő kiengesztelhetetlen művét. Ez a távolba merengő, elvarázsló

tekintet de eszébe juttatta, maga sem tudta miért s hogyan a touloni kapuk mellett fekvő, szülővárosához közeli vízmedenczét, melyről a legenda azt tartja, hogy éjjelenként megjelennek a beléfuttek szellemei és magához vonja az élet vagy szerelmi küzdelemben elfáradt embereket.

Mint e viznek, úgy ennek is kerek feketén csillogó felülete van, de ezt léleknek hívják s lehetetlen ellentállani neki.

A leányt három férfi kényszerítette, hogy szerellemmel szolgáljon nekik . . . Sok fájdalom . . . s hajlékony testét féltéken mozgatta.

Bálmagne méltatlankodni kezdett; ime hogyan kinezák manapság a nőket. Pedig a főtisztek maguk tiltották el. De a vérükben volt már a disznókodás s nem tudtak mérséket tartani a szükséges piszkosságban. A leány a katona szigorú arcvonásait látva, azt hitte: már is elhagyná őt, de megértve őt, de megértve küldetését mosolyogni kezdett, borzalmasan, kegyetlenül és édesen; hamiskásan mutogatta sárga, töredezett fogait.

A nagy szerencsétlenség közepette a leány nyakán maradt a borostyán szemekből készült mellidisz, melyre egy finoman kihegyesített arany tör volt függesztve.

Felajánlotta Balmagnenak; ez nem fogadta el.

náeskoznak a politikai helyzet szanálásáról.

Mert tudd meg jó magyarom, hogy nagyon veszedelmes fürgeteg van a portád fölött. Jámbor falusi emberek ilyenkor keresztet vetnek magukra és csöndesen behúzódnak a tető alá, míg ki nem süt újra a napsugár.

Polónyi Géza és társai nem így cslekszenek. Látták, hogy vihar közeledik. Nem húzódtak meg, hanem kinyitva ajtókat s ablakot: kiszaladtak az utczára és kapával, kaszával a kezükben, káromkodva fenyegették meg a fürgeteget. Azt hitték, hogy a káromkodástól megriad a fürgeteg, mint az ördög a szentelt víztől. De a fürgeteg nem riadt meg. A villámoktól terhes felhő ott lóg a portánk fölött. A jég veri sorra a vetéseket, villám csap le egyik portáról a másikra. Tűz van a faluban. A kinek ép keze s ép lába van, siet oltani. Mindenki ott van a veszedelem színhelyén, csak Polónyi Géza és társai fenyegetik még tovább az utczaközepéről káromkodva a fürgeteget.

Káromkodással nem lehet ám tüzet oltani.

Az ország érzi a veszedelmet. A kereskedő és iparos vállán gond ül.

— Ez az állapot tarthatatlan! — jajgatnak itt is, amott is. Mindenki békés, nyugalmas időért imádkozik. — Azon tanácskoznak most odafönn Bécsben is.

Polgártárs, ide hallgass, mondok valamit! Végiglapoztam Magyarország utolsó tizenhat esztendejének történetét. Nagyon vastag könyv ez, akár egy biblia s nagyon sokat okulhatunk belőle. Én is okultam és arra a meggyőződésre jutottam, hogy a hazafiságot hirdető függetlenségi párt egészen letért a Kossuth Lajos országutjáról és olyan utakra tévedt, a melyeken hazafias ezelt többé nem lehet elérni. Önző, hatalmi érdekekkel van behintve ez az út.

A függetlenségi párt, a mikor csak lehetett, mindig egyesült Apponyival, hogy kormányra segítse őt s hogy a fegyverbarátság révén közelebb jusson a hatalomhoz.

A nemzeti pártnak soha sem volt elve. A függetlenségi párt pedig lemondott elvéről.

— Ez nem méreg, megvéd az ördög től . . . ellenség . . . krokodilus . . .

Kínálta a leány és szomorú arcában ismét megjelent a mosoly, mint a nap sárga sugarai a szürke felhőkön.

Végre elfogadta az ajándékot, de csak a tört a lánc nélkül. A leány ünnepies képmozdulattal adta át, mialatt zavaros szöveget mormogott.

Néhány hónap múlva, szabadságon lévén a fáradságtól s láztól megviselten sétált a tengeri kikötő partján, Balmagne hadsegéd, csillogtatva fényes egyenruháját. Mellén díszlett az igazán megérdemelt katonai érdemkeresztet. A kis aranytőr tartotta fent, a barna vadóc ajándéka, melyet az ékszerész melltűvé alakított át. Ez az értékes ékszer, a mint azt az ő barátja és támogatója Courbe kapitány nevezte, a ki szabad idejében költő is volt, felköltötte a tábornok érdeklődését is.

Sétáját befejezván, a Pugeti napsugarak által megaranyozott szobor alatt egy gyors beszédű, esinosan öltözött élénk szemű asszony szólította meg. A városban néhányszor találkozott vele s ilyenkor udvariasan mosolygott feléje.

— Kínáljon meg valami jó innivalóval, hadsegéd ur. szólott az asszony. Szeretném megnézegetni azt az érdekesnek mondott, kicsike tört is.

Két pohár limonádé mellett, még

És ezzel szemben miről tesz tanúságot az utolsó tizenhat esztendő? Arról, hogy a szabadelvűpártban egy rendületlenül kitartó, rendszeres, habár lassu törekvés nyilatkozik meg a nemzeti ezélok elnyerésére.

Morálja pedig ennek az, hogy minden hazafinak kötelessége ama párttal tartani, a melynek a haza javát ezéző elve van, s a mely soha sem mond le elveiről. Kinek szemében közeled és nem kétségbeesett, önző egyéni törekvés lebeg: az egy pillanatig sem kételkedhetik e szavak igazságában.

Hogy mit hoz magával Bánffy báró Bécsből, azt nem tudjuk. De azt olvastuk és hallottuk, hogy úgy ő, miként a szabadelvű párt óhajtja a békét. E pillanatban minden jel arra mutat, hogy egyedül az ellenzékétől függ: megszabadulunk-e e tarthatatlan állapottól, vagy nem.

Te kereskedő, iparos, gazda, államhivatalnok, pap és mindannyian, kik a fürgeteg pusztításaitól remegtek: figyeljétek a közelnapokra. A villámoktól terhes felhő még mindig ott lóg a portánk fölött. Jó lesz megizenni Polónyi Gézának és társainak, hogy inkább keresztet vessenek magukra, de káromkodva ne fenyegezzék a fürgeteget mert káromkodással nem lehet tüzet oltani.

Es ha az utolsó izenet sem használna nekik akkor, jó magyarom, irgalmatlanul — tűzbe velük!

Egy iparos.

Mulatságok.

Farsangi naptár.

Január 18. Gazdasz-bál „Bika” disztermében

Január 21. Függetlenségi-kör bálja „Bika” disztermében.

Január 21. Tüzoltóbál „Margit”-fürdő disztermében.

Január 28. Jogász-táncestély „Margit”-fürdő disztermében.

Január 28. Polgári-kör bálja „Bika” disztermében.

Január 29. Az Iparos-kör táncvigalma az Arany-Bikában.

Február 14. Jogász- és tisztviselő-kör jelmez-estélye a „Bika” disztermében.

Február 1. A Fillér-egylet tea-estélye a „Bika” disztermében.

Február 4. A máv. altisztek táncvigalma az új mülhelytelep csarnokában.

Február 25. Az izraelita jóteköny nőegylet „debreczeni vásár” mulatsága a „Bika” disztermében.

A nőegylet közvacsorája.

A mint előre tudtuk, anyagilag és erkölcsileg fényesen sikerült a nőegylet közvacsorája. Ez különben természetes is, hiszen arról volt szó, hogy az éhezőknek gyűjtsenek, azokat istápolják s e nemes cél érdekében Debreczen közönsége vállvetve dolgozott, hogy minél szebb és anyagilag minél gazdagabb eredményt mutathassanak ki. Es ez sikerült is a derék, áldozatkész hölgyeknek. Rég volt annyi szép leány, asszony a Bika disztermében mint ezuttal. Mintha tüntetni akartak volna áldozatkészségükkel.

Valóban szép, kedves látvány volt, amint a piros pozsgás arcú leánykák, mintha mindig a gazdasszonyi teendőket végezték volna, oly ügyesen s biztonsággal hordták körül a theát és az ételneműeket s kínálgatták a díszes vendégkoszoru tagjainak.

Büszkék lehetnek Debreczen hölgyei a sikerre s dicséretre illeti a buzgó rendezőseget, különösen a nőegylet nemeslelkű elnöknőjét Veressné Szathmáry Teréz urnót s alelnöknőjét Szabó Kálmánnét, kik fáradhatatlan buzgalommal működtek közre a szombati est elért sikerében, — hogy a jótékony érdekében olyan páratlan munkálkodás folytán létrehozták azt a sikerült estét, minek szombat este tanúi voltunk. Vacsora közben s mindvégig fesztelen jókedv, kedélyesség uralkodott.

A bájos kiszolgáló hölgyek lekötőző mosolylyal hordták körül a vacsora után a frissítőket s rövidesen megkezdődött a tánc s a Magyar fiúk tüzes zenéje mellett a legvidámabb hangulatban a reggeli órákig eltartott.

A közvacsorán jelenvolt hölgyek névsorát, amennyiben azt tudósítónknak összeírni sikerült, alább adjuk:

Asszonyok: Gróf Degenfeld Ottóné, Veressné Szathmáry Teréz, Géressy Kálmánné, Sesztina Jenőné, ifj. Csanak Jóssefné, Bészler Károlyné, Koncz Ákosné, Benedek Jánosné, Szabó Antalné, Udvar-

jobbán összeismerkedtek. A hadsegéd büszkén az új hódításra, de még kissé félénken viselkedett, a másik, Julie de Croisières, egy éjjeli mulatóhely énekesnője, a gárnizon büszkesége, akit szabadszájú beszéde, kihívó magaviselete és esinos öltözködési modora miatt szerettek. Egy gazdag, marseillei osztriga kereskedő havonta ezer franknyi összeggel segélyezte.

— Sohasem enged unatkozni, akkor enged Toulonba, a mikor kedvem tartja, mert tudja, hogy szeretem a katonákat.

Azután elmondta a hadsegéddel az aranytőr meséjét. A szerelmesek velőkszületett hibája az, hogy mindent szépiteni akarnak, s ő is, hogy a kis tört még esodásabb színben állítsa a hallgató elé, azt beszélte róla, hogy az egy iránta szerelemre gyuladt hercegnő emléke, a ki őt — Balmagnet — arra akarta rábeszélni, hogy magával hozza Frencziaországba.

— De hiszen ez a barátnő négernő volt . . . szölt közbe az asszony.

A férfi ezt a részletet már eltagadta, az sokat elvett volna a kaland értékéből és zavartan magyarázta a sárga faj, vagy felsárga, szinte csak szalmasárga sajátságait és tulajdonságait. Amaz meg szórakozottan hallgatta, mert az érdekes beszédnél jobban tetszett neki a katonai magas növésű teste, idoges képmozdulatai,

szép fekete szakála, élénk és kedves szemei.

Ezután jóval később, Balmagne a felindulástól remegő hangon mondta el a haditörvényszék előtt, miként lett beleje szerelmes ez az illatos hölgy, kinek egy intésére kész lett volna meggyilkolni szüleit is. Heves, erőszakos és gyenge természetű ember volt, a ki a pénzhiánya, a katonai kötelezettségek és szolgálatok súlya miatt is, mind biztosabban a csábító szíren áldozatává lett.

Erőszakoskodni kezdett s követelte a nőtől, hogy hagyja ott a marseillei emberét, akinek szerencsésjét s biztos megélhetését köszönhette.

Hét nap óta nem látta a leányt s mint az örült éhesen bolyongott Toulon utcáin, szeszes italokkal erősítve magát, melyek agyát véres képzelődésekkel töltötték el. Végül: nem tudott egyebet csinálni és átment Marseilleba, jól ismerte a czimet s a lakást.

A szerelmesek a tenger partjára mentek ebédelni. Balmagne megmondatta magának a vendéglő nevét s kocsiba ülve oda hajtattott. Utközben revolverét muto-gatva meggyönt a kocsisnak: megölöm őket, azután m gamat. A kocsis — derék fia egy katona fia — megijedt erre a nyilatkozatra; megállította a lovakat, leugrott a bakról s beült a kocsiba, az ördögötől megszallott mellé. Beszélni kezdett

helyi Gézáné, Szabó Zsigmondé, öz. Szőke Istvánné, Hanke Lajosné, Kemény Mórné, Irinyi Istvánné, Szinay Gyuláné, Kaszanyitzky Andorné, Berzöfi Vinczéné, Vidonich ezredesné, Sámy Béláné, Szikszay Gyuláné, Szöllőssy Istvánné, Zádor Lajosné, öz. Komlóssy Imréné, Szücs Kálmánné, Farkas őrnagyné, Kolbenhauer Kálmánné, Szabó Kálmánné, Nánassy Lajosné, Bruner Edéné, Veszprémi Zoltánné, Hutiray Béláné, Füleky Pálné, Tikos Istvánné, Szatmáry Mihályné, Balkányi Miklósné, Komlóssy Dezsőné, Szücs Kálmánné, Varga Károlyné, Tüdős Jánosné, Nagy Lászlóné, Honis Károlyné, Baróthy Béláné, Béressy Sámuelné, Meskó Antalné, öz. Csapó Ailláné, Kacsokovics Ivánné, László Albertné, Nagy Károlyné, Szoboszlav Sándorné, Balázs Odónné, Bosznay Istvánné, öz. Jablonczay Kálmánné, Kölcsey Sándorné, Kölcsey Akosné, Riesz Lipótné, dr. Balkányi Edéné, Erber Vilmosné, dr. Altmann Béláné, Visky Sándorné, Berger Henrikné, báró Wimmersberg Manóné (Balkány).

Leányok: Erber Margit, Riekl Piroska, Zádor Vilma, Szabó Margit, Mészáros Irénke, Sáska Gizella, Mózer Olga, P. Nagy Katinka, Szabó Margit, Ujfalussy Mariska, Fráter Irma, Baróthy Gabi, Péchy Paula, Viski Katicza, Bende Jolán, Mészáros Martha, Nánassy Viola, Bosznay nővérek, Hutiray Palika, Miklóssy Németh Ilona, Rajcs Ilona, Kubay Margit, nővérek, Popovics Helén, Fráter Erzsike, Kölcsey Ilona, Kölcsey Ella, Kölcsey Anna, Butykay Ida, Vidovich Georgine, Bay Leona, Szathmáry nővérek, Zivuska nővérek, Varga Stefánia, Kemény Klára, Szabó Ilona és Gizella, Szőke Margit, Fehér Olga, Fábíu Mariska, Szinay Böske, Szikszay Margit, Honis Anna, Dopsa Olga (Er-Semlyén, Kemény Klárika).

A város előkelőségei közül ott láttuk a következő urakat:

Ott volt a közvacsorán Degenfeld József gróf főispán is s még számosan városuk társadalmi életének kitünőségei közül.

* **Tűzoltóbál.** A debreczeni önkéntes tűzoltó testület 1899-ik évi január hó 21-én a Margit-fürdő külön e célra felkészített dísztermében, az ujjonnan felállított s működésben levő tűzoltó zenekar alapjának javára tűzoltó bált rendez. Be-

hozza, látni mindenféle módon azzal az ékes szólással, mely a délvidéki nép tulajdonsága. Végre is Balmagne engedte; átadta neki revolverét és megköszönte jó eselekedetét. Visszatért Toulonba és azon az estén nagyon sokat sirt, könyveiben összefolytak az álmok, Julie, a perzsgő, a vermet.

Julienak szakítania kellett a kereskedővel. A leány követelte Balmagnetől, hogy ha elrontotta szerencsáját, legalább tartsa ki, öltöztesse uriasan. Ezután a szégyenteljes és becstelen eselekedetek láncolata következett, mely a katonát a gyalázatba és a katonai törvényszék elé juttatta.

Miután bevallotta minden bűnét, elővette zsebéből a kis aranytört s így szólott:

— Ez az, ezredes ur, az ördög ajándéka, mely vesztetemet okozta. Jól tudta az a sárka mosoly leány, mit tett, mikor nekem adta ezt . . .

A bírák nem fogadták el ezt a kijelentést, valami nagy védelmi bizonyítéknak s Balmagne-t lefokozásra és két évi börtönre ítélték. A lefokozás szertartásának reggelén, halva találtk börtönében, szívében a kis aranytörrel . . .

Francoziából: **Falk Richárd.**

lépti-díj személyenkint 1 korona. Kezdeté este 8 órakor. A zenét Kiss Béla zenekara és az ujjonnan szervezett saját zenekarunk szolgáltatja. Felülfizetések a zene-alap javára köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

Márk Endre bankettje.

Debreczen, január 16.

Előkelő társaságot hívtott össze tegnap este Márk Endre, a debreczeni ügyvédi kamara elnöke a Bika-szálló dísztermébe. A házigazda, ki mindenütt ott van, ahol a haza, az egyház, közművelődés, jótékonykodás. Debreczen sz. kir. város és annak társadalmi *aldást és érzőszívet* kívánunk, barátságos lakomára hívta mindazokat, kik részben jó barátai, részben kitarító munkásságának társai.

Ott láttuk közéletünk legkiválóbb alakjai mellett a közügyek harczoait, a szellemi munkás osztályt, mely különböző utakon egy célra tör, a haza, város és társadalom jóléte felé. Fesztelen jó kedv uralta a társaságot, mely a késő éji órákig a legvidámabb hangulatban éltette a házigazdát, kit legutóbb azon megtiszteltetés ért, hogy a tekintélyben erős debreczeni ügyvédi kamara elnökévé választotta.

Jelen voltak: Kiss Áron ev. reform. püspök, gr. Degenfeld József, Simonffy Imre, Kiss Áron Materny Lajos, Bernáth Elemér Igyártó Sándor, dr. Hrehus Viktor, Simonffy Béla, Szunyogh Sándor, Varga Ferencz, Aczél Géza, Körner Adolf, Király Gyula, Vecsey Imre, Hajdu Gyula, Bészler Károly, Roncsik Lajos, Oláh Károly, Szabó József, Boczkó Sámuel, Sárváry Lőrincz, Dobieczy Sándor, Szabó Kálmán keresk. Zádor Lajos keresk. dr. Medgyaszay Dezső, Medgyaszay Miklós, Konez Akos, Hatházy Ferencz, Váradai Géza, Boczán Elemér, ifj. Lengyel Imre, Dr. Tikos Gyula, Paksi Károly, Fejér Imre, Csiky Lajos, Kovács Lajos dr. Baczoni Lajos, Elek Lajos, Balogh Ferencz, Dr. Bartha Béla, Géresi Kálmán, Komjáthy János, Szentkirályi Tivadar, Konez Elek, Varga Lajos, Kozma László, Zsigmond Sándor, Csath Zsigmond, Dr. Popper Alajos, Dr. Balkányi Miklós, Dr. Losonczy Almos, Fazekas Sándor, Kernhofer József, Horváth István, Mayer Emil, Muraközy László Tóth István, Horváth János, Serly Ede, Láber Mihály, Zoltai Lajos, Dr. Király Péter Horváth István.

Ábrahám László, dr. Bakonyi Samu, dr. Békés Sándor, Bedő Lajos, dr. Berger Andor, dr. Balázs Bertalan, Buday Gyula, dr. Czeglédy Mihály, Des Combes Henrik, dr. Freund Jenő, dr. Glück Géza, dr. Gutfreund Sámuel, dr. Hegedüs Jenő, dr. Kardos Samu, dr. Kemény Mór, Kiss Imre, Kovács József, dr. Kovács József, dr. Körössy Kálmán, dr. Kun Mihály, Lengyel Imre, dr. Magoss György, Márk Endre, dr. Megyery Pál, Molesányi János, dr. Moskovics Jenő, V. Nagy Gusztáv, dr. Nagy Kálmán, dr. Nagy Lajos, Nagy Sándor, Ostváth Ferencz, dr. Ozory István, dr. Popper Mór, dr. Reichard Manó, dr. Sáray Bertalan, Szabó Antal, Szilágyi Bálint, Szilágyi Imre, dr. Szücs Géza Tordai Gábor, dr. Tüdős János, dr. Tüdős László, Ujváry István, Vadon Sándor, dr. Vásárhelyi Zoltán, dr. Weisz Bernát, dr. Weisz József, dr. Tervej Tamás, dr. Ujlaki Hugó, Dóczy Emil, dr. Nyiri Ernő, Ujlaki Géza, Ábrahám Dezső stb.

Ahol annyi szónoknak született ember gyűl össze, mint ezen fesztelen barátságos vacsorán, buján terem a díkező. Volt is pohárköszöntő temérdek, a legtöbb a népszerű, szíves házigazdát éltette.

A pecsenyénél Márk Endre szólalt fel. Az ő kedves vendégeit és ezek családtagjait köszöntötte fel.

Utánna Szilágyi Imre, az ügyvédi

kamara helyettes elnöke kért szót s a kamara minden téren fáradhatatlan buzgó érdemdu elnökére és nejeire üritette poharát. Zsigmond Sándor egyházkerületi főjegyző, különösen mint példás egyháztagot, Bernáth Elemér kir. táblai elnök a bírói kar nevében köszöntötték fel Márk Endrét. Dr. Tüdős János Kiss Áron püspököt, Materny Lajos ág. evang. hitv. főesperes gr. Degenfeld József főgondnokra mondtak felköszöntőt. Simonffy Imre mint 50 éves diplomás ügyvéd Márk Endrét és kartársait, kiket a társadalom minden terén ott szeretne látni az ügyvédi kar, Vecsey Imre főjegyző a tanács nevében, a tanács jóakaró támogatóját ugyancsak Márk Endrét, Balogh Ferencz hittanár a kollegium nevében, Dóczy Emil az ügyvédjelöltek részéről, Fehér Imre a nyiregyházi kartársak képviselőjében szintén a házigazdát éltették. Csiky Lajos hittanár Bernáth Elemért, Márk Endre gr. Degenfeld Lajost, Hatházy Ferencz dohánygyári igazgató Márk Endréné urnót, Márk Endre Simonffy Imrét éltette. Felköszöntöket mondtak még: Elek Lajos, Géresi Kálmán, Torday Gábor, Ábrahám Dezső, Losonczy Almos, Dr. Baczoni Lajos, Szilágyi Bálint, Tóth Kálmán, Paksy Károly.

A Bika szálloda híres konyháját és pincéjét föltétlen dicséret illeti.

S mindezekhez ráadásul Rácz Károly gyönyörködtette a díszes, nagy társaságot azokkal a régi jó magyar nótákkal, amelyek az ő vonója olyan szívhez szólóan esalogat ki a hegedűből.

Gyászrovat.

† **A Vilmos-huszárok gyásza.** A Vilmos német császár nevét viselő 7. huszárezred Debreczenben állomásozó escadron tiszti karának gyásza van. Hammersberg Dezső báró kapitány szombat este fél 8 órakor rövid szenvedés után elhunyt. — Földi maradványai ma, hétfőn délután 3 órakor fognak az öt megillető katonai pompával a Kossuth-utca 19. sz. háztól a vasúti indóházhoz szállíttatni, honnan Kecskemétre viszik s az ottani családi sírboltban helyezik örök nyugalomra. Az ezred tisztikara bajtársának elhunytáról külön gyászlapot adott ki.

† **Márton Imréné.** Márton Imre ügyvédet és széles körben tisztelt családját pótolhatlan csapás érte. rövid szenvedés után életének java korában örök álmra hunyta le szemét Márton Imréné született Kövy Anna urnó. A boldogult urnót művelt lelkülete, áldott jó szíve és szeretetreméltó modora miatt méltán tisztelték mindenütt, a hol csak ismerték. A halál esete őszinte részvétet keltett a városban. A boldogultat szerdá délelőtt temetik a Szalkai utca házból. A halálozásról részvéttel tettük a következő gyászjelentést:

Fájdalomtól összeroskadó kebellet jelentjük, hogy a hitvesi, édesanyai, testvéri és gyermeki szeretet igaz forrása zsarolyányi Márton Imréné Kövy Anna folyó hó 16-án hajnali egy és fél órakor, életének 39-ik, boldogító házasságának 4-ik évében tiz napi súlyos szenvedés után elhunyt.

Kedves halottunk földi részeit a Szalkai-utca 10. sz. háznál folyó január hó 18-án délelőtt 10 órakor tartandó róm. kath. egyházi szertartás után, a debreczeni róm. kath. temetőben fogjuk örök nyugalomra helyezni, az engesztelő szent miseáldozat pedig folyó január hó 19-én délelőtt 9 órakor fog a debreczeni róm. kath. templomban az egek urának bemutatni.

A végtisztességtételre, bánatunkban osztozó rokonainkat, barátainkat s ösmerőseinket meghívjuk. Debreczen, 1899.

Január 16. Az elhunytak férje: Márton Imre, a két anyátlan árva nevében is. Az elhunytak édesanyja: özv. Kövy Lajosné. Az elhunytak testvére: Kövy Lajos, a többi rokonok nevében is. Az örök világosság fényeskedjék neki!

† **Temetés.** Ma délelőtt temették Fürst János régi debreczeni polgárt nagy közönség részvéte mellett. Az elhunytban Fürst Ödön nagykereskedő a nagybátyját gyászolja.

SZINHÁZ.

Színházi műsor:

Hétfőn, január 16-án, („A” bérletben)
A fekete vér, Jókai színműve.
 Kedden, január 17-én, („B” bérletben)
Horváth Miklós végzett zeneakadémiai növendék vendégfellepteül: *A cigánybáró.*
 Szerdán, január 18-án, („C” bérletben)
Az eleven ördög, operette 3 felvonásban.
 Csütörtökön, január 19-én („A” bérletben)
Hunyadi László, opera.
 Pénteken, január 20-án, („B” bérletben)
 — ujdonságul — először: *Himfy dalai,*
 Berzók Árpád vigjátéka.
 Szombaton, január 21-én, („C” bérletben)
Himfy dalai.
 Vasárnap, január 22-én, délután 3 órakor
Az ördög mátkája, népszínmű; este 7^{1/2} órakor
Dobó Katicza, történeti énekes vigjáték.

* **Baba.** Szombat és vasárnap a Baba került színre, természetesen mindkét esetben zúfolt ház előtt. Az előadás a szokott jó volt. Kaposy lelkes tapsokat kapott kedves játékáért, dicséretére legyen mondva, hogy a jó és egyéniségéhez illő szerepet nem hagyja kiaknázatlanul. F. Kállay Lujza, Hilarius mester — Fenyéry Sziklay, Szentés, Bartha szintén hozzájárultak a sikerhez. A darabban levő melódikus zene mihamar átmege a közönség körébe s már nem egy színházlátogató danolja a „Nincs párja, nincs párja” s „Ez a baj, kicsi baj”, pakkolók dalát stb. Hisszük, hogy a darabot még többször lesz alkalmunk viszontlátni.

* **Himfy dalai.** Berzók Árpád vigjátéka, melyet az ország összes színházán nagy sikerrel adtak, e hó 20-án pénteken kerül először színre a debreczeni színházban. A mult hét szombatján Temesvárott került elő Berzók hangulatos s magyar zamatú darabja nagy tetszés mellett. Szintársulatunk tagjai már javában tanulják a szerepeiket s bizton hisszük, hogy a vigjáték itt is kiváló sikert ért el. A két főszerepet Kisfaludy Sándort *Komjáthv* János, a költő ideálját Szegedi Rózát *Fáy* Flóra játssza. A többi nagyobb szerepeket a következők kreálják: Biró Józsefné Kiss Irén, Kisfaludy Károly *Tanay* Frigyes, Bay Anna *Szabó* Irma, Rosti Antal *Fenyéry* Mór, Rosti Jolán *Halmi* Margit, Szalóky Péter *Rubos* Árpád, Bezerédy Kálmán *Odry* Árpád, Fehér György *Székelv* Sándor.

* **A baba.** A „Babá”-nak bemutatóján csütörtökön e hó 12-én a főbaba, Kaposy Józsa tisztelőtől egy gyönyörű szép virágkosarat kapott, melynek közepéből bámuló szemekkel mosolygott ki egy szép porzellán baba. A művésznek rendkívül megörült a szép virágkosárnak, — még jobban a mosolygó arcú porzellánbabának, — mert a kitűnő szubrettnak van otthon már egy ilyen bámuló szemű porzellán-babája. (Tessék jól megérteni: porzellán!)

— Oh be édes lesz! Van már két babám! Na! Ma este mindjárt megtartjuk az ismerkedési estélyt! — örült Kaposy Józsa az új babának s előadás után egy jó estének édes emlékével és a porzellán-babával vígan szaladt haza, bemutatni egymásnak a két babát.

Hazaérve keresi a régi kedvenczet. Nincs! — Jézus Mária, hol a régi babám?

— Keresik, keresik, a régi baba sehol, sehol.

Nem tudják, hol lehet? — kérdezi Kaposy Józsa vendégeitől egy újságirótól és szintársulatunk kedvelt drámai szendőjétől.

— Bizony nem tudjuk, — sóhajt a két vendég, titokban jelentőségteljes pillantásokat váltva egymással.

Pedig dehogyan nem tudják. Hisz ők ketten voltak az imposztorok, kik ellopva a Kaposy Józsa babáját (porzellán-babáját!) a csütörtöki előadásra mint új babát nyújtották fel a színpadra. Hát persze ezt az ünnepelelt Baba nem tudja, a két büntárs tudja, de nem szól, a baba pedig csak ámul-bámul, de hát neki szólni nem lehet.

Folytatják a keresést. Régi baba nincs. Ismerkedési estély fucsos! Kaposy Józsa elsíratja a régi babát, a két büntárs jóízűen mulat, végül is kisül minden s Kaposynak le kell mondani a két babáról, — a régi új porzellán-baba büszkén foglalja el ideiglenesen elhagyott helyét, s trónol tovább vetélytárs nélkül.

Legujabb.

— *A Debreczeni Ellenőr* saját tudósítójától. —

Országgyűlés.

A képviselőház ülése.

— Távirati értesítés. —

Budapest, január 16. (Érk. 2 ó. 50 p.) A mai ülésen délig folytatták a mult ülésről elmaradt névszerinti szavazásokat. Altalános unalmas hangulat uralkodott. Bizonyos fásultság nehezedett a kedélyekre. Valóságos komédia az, ami az országgyűlés képviselőházában folyik az ellenzék jóvoltából.

A folyosón a képviselők feszülten várták a Bécsből érkező híreket. Délig semmi hír, aminthogy nem is lehetett, mert hiszen ő felsége, a király, éppen ekkor fogadta Bánffy báró miniszterelnök.

A miniszterelnök érkezése előfeszült kíváncsisággal tekintenek.

A miniszterelnök a királynál.

Budapest, január 16. (Érk. d. u. 1 ó. 40 p.) Bécsből telegrafálják: Bánffy Dezső báró miniszterelnököt hosszabb kihallgatáson fogadta a király. A miniszterelnök azon előterjesztést tette ő felségének, hogy jöjjön Budapestre és hallgassa meg személyesen az irányadó férfiakat. **Ő felsége, a király kijelentette, hogy nem akarja látni a magyar parlament mostani sivar helyzetét, de rábizta Bánffy Dezső báró miniszterelnökre, hogy ő hallgassa meg az irányadó férfiakat és tegyen jelentést.**

Ő felségének ez a nyilatkozata napnál világosabban bizonyítja, hogy tökéletesen megbizik magyar miniszterelnökében, aki minden lehetségest elkövet, hogy rendezze a mostani helyzetet, amelyet a kisebbség féktelenkedése és terrorizmusa mind kuszáltabbá igyekszik tenni.

Miniszterek a királynál.

Budapest, január 16. (Erkezett délután 1 óra 15 perczkor.) Bécsből táviratozzák: Goluchovszky gróf és Kállay Béni közös pénzügyminiszter ma külön kihallgatáson voltak a királynál.

A Dreyfus-ügy.

Budapest, január 16. (Erkezik. 2 ó. 15 perczkor.) Párisból táviratozzák: Loew a semmitőszék elnöke kijelentette, hogy legalább három hétig tart, míg a semmitőszék előtt nyilvános tárgyalásra kerül a revízió.

Népgyűlés az ex-lex ellen.

Budapest, január 16. Tegnap délután a függetlenségi párt népgyűlést hívott egybe, hogy tüntessen az ex-lex ellen, melynek megszületését egyedül ő mozditotta elő. A népgyűlésre sok ember jött össze, a mi természetes, mert vasárnap volt s a komoly politikusok mellett sokan voltak olyanok, kiket pusztán kíváncsiság vitt ki az Ujvásártérre. A népgyűlést Holló Lajos képviselő nyitotta meg tüzes beszéddel, melyben természetesen a kormány ellen kelt ki. Utána Barabás Béla dr., Blaskovich Ferencz képviselők és Szederkényi Nándor szólottak, végül báró Kaas Ivor. Egyébiránt a szónokokat végighallgatva azt láttuk, hogy most azok akarják a hazát megmenteni, kik a parlament anarchiát megteremtették.

Darányi születése napja.

Budapest, január 13. (Érk. d. u. 2 ó.) Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter tegnap ünnepelte ötvenedik születése napját. Számosan üdvözölték ez alkalomból. — A miniszterium hivatalnokai albumot nyújtottak át ajándékkal és aláírásokkal.

Magyar- és osztrák miniszterek tanácskozása.

Budapest, január 16 (Érk. d. u. 2 ó.) Bánffy Dezső báró miniszterelnök, Lukács László miniszter, Thun gróf osztrák miniszterelnök és Keist osztrák pénzügyminiszter ma délelőtt hosszabb ideig tanácskoztak. A tanácskozás eredményéről délig nem szivárgott ki semmi.

A koronatanács.

Budapest, január 16. (Erkezett d. u. 2 ó.) Bécsből táviratozzák. Ma délelőtt volt a koronatanács. Ő felsége, a király elnöklete alatt. A koronatanácson megtörtént az előterjesztés az ellenzék békeföltételeiről, a kormány föltételeiről, Széll Kálmán javaslatáról, Tisza Kálmán, Tisza István gróf, Fatk Miksa és Hegedüs Sándor véleményéről.

A király azt a nagyszabású kijelentést tette, hogy a kiegyezésen kívül okvetlenül törekednie kell a kormánynak házszabályok oly módosítására, hogy az obstrukció mindenkor lehetetlenné váljék, még akkor is, ha a béke nem jönne létre.

A személyi garanciákra nézve a korona Tisza Kálmán és Tisza István gróf álláspontját látszik elfogadni. Személyi engedmény csak akkor adatik, ha az országgyűlés még Bánffy Dezső báró miniszterelnöknek megszeretve a kiegyezést és létrehozza a házszabályok revízióját. A tanácskozást délután folytatják.

Az első hó.

Leesett az első hó.
No hiszen csak ez kellett az én szegény fejemnek.

Gyanútlanul tipegtem fel a redakcióba, utközben avval a kellemes szórákossággal vidítva fel magamat, hogy nem kis méretű nyelvemet kinyújtva számoltam, hány hópihe esik a nyelvemre, míg a redakcióba érek.

Nagyon jól mulattam s éppen a 83-ik pihe lelte halálát a nyelvemen, mikor ijesztő koppanás riasztott fel illetén enyelgésemből. Én koppantam.

Hát a nagy számlálásba elmerülve, úgy nekirugtam a redakció ajtajának, hogy a szerkesztő ijedten kiáltott fel az asztal mellől:

— Szabad!

Benyitottam.

— Mit dörömbözik olyan ijesztően, vén kasszafuró!

Mosolyogva fogadtam szeretetreméltó szerkesztőm bókját.

— Hát tetszik tudni édes szerkesztő ur, halálom után kopogó szellem akarok lenni s most trainirozom magamat.

Szemtelen nyilatkozatom hallatára a szerkesztőm 3 szedő gyerek segítségével 97 szer a falhoz kocogtatta a fejemet.

Nem tudtam mire vélni szerkesztőm barátkozását. Bámulva néztem rá.

Egyszerre csak uram fia! a szerkesztő zsebébe nyult, kivieszi cigarettatárczáját, s egy Jean i mozdulattal orrom elé dugja, jelezve, hogy felajánl egy cigarettát egy ifju ember boldogítására. (Ez az ifju ember én voltam.)

Kivettem három cigarettát, egyre rágyújtottam, kettőt pedig eltettem a mellényzsebembe.

Egy belmunkatársat szemtelenségem anynyira meghatott, hogy zokogva borult nyakamba, s mellényzsebemből visszalopta a két cigarettát.

Igy miután kölesönösen betronfoltuk egymást, elhelyezkedtünk kiki a maga íróasztala mellé, magunk elé helyeztünk egy garmada kutyanyelveket, s vígan kezdtük rágni a pennaszárakat vadászva a leirandó gondolatok után.

A munkatárs egy bajmosoly kíséretében, egyszerre csak így szól hozzám:

— Tudja ön fiatal ember miért kiálták meg önt az imént cigarettával?

— Nem tudom, édes kollega ur, pedig sokat gondolkoztam azóta ezen ritka esemény fölött.

— Nézze fiatal ember, tegye meg nekem azt a kutya barátságot, írjon egy borgist. Ön szép reményekre jogosító fiatal, jó tollal ruházta fel az Isten. (Eddig azt se tudtam, hogy tollas állat vagyok?) használja fel fiatal ember, írjon nekem egy borgist az első hóról.

— Micsoda? Az első hóról?

— Igen, igen. A most nulló fehér hópejhekről.

— Hm, hm! No, Isten neki. Irok szerkesztő ur egy olyan borgist, hogy olyat még nem látott Európa, de még Debreczen se; beleöntöm ifju lelkem egész hevét, még tán el is olvad tőle, — ha megkinál még egy cigarettával, mert a másik már elfogyott.

Megkináltattam.

Rögtön hozzá is fogtam a borgishoz.

Hó, — hó, — hahó, — nyehó, — pihe, — csillag, — szemfödő, — dunya, — vankos, — paplan, — lepedő, — szalmazsák, — jaj! — egy kicsit messze elkalandoztam, maradjunk csak a rendes jelzőknél. Tehát: szemfödő, dunya, stb.

Másfél órai izzadás után elkészültem a borgissal. A művemben bizó ember ön-

érettségével nyújtottam át szerkesztőmnek felülvizsgálás végett. Ő olvasta:

Az első hó.

Istenem, Istenem!! — Mennyivel boldogabb a föld, mint én! — A föld ingyen kap szép, tiszta hófehér dunyhát, nekem meg mosatni kell. Szerkesztő ur, adjon kölesön holnapig dunyhamosításra három forintot.

Ennyi volt az én borgisom, a hatást nem tanulmányozhattam, mert fél percenél rövidebb idő alatt kívül lettem téve a redakció ajtaján, — még egyszer kinyílt ugyan az ajtó, de engem nem eresztettek be, csak a télikabátomat adták ki.

Az egészben pedig legjobb volt, hogy a nagy borgis-írás alatt eltűnt az új hó s lassu csepegéssel langyos tavaszi eső hullott karikára, riporteri kalapom karimájára.

Kemil.

NAPI HIREK.

— **Lemondott igazgató.** A debreczeni kollegium akadémiai igazgatója Dr. Kovács Sándor jogtanár súlyos betegsége miatt lemondott igazgatói tisztjéről. Ez dő szerint Csiky Lajos hittanár helyettesíti, már betegsége kezdete óta.

— **Egyházkerületi tanácsbíró válasza.** A múlt hét folyamán a tiszántúli egyházkerület esperesi kara értekezletre gyűlt össze Debreczenben több rendbeli folyó ügy megbeszélése végett. Ez alkalommal szóba hozatott György Endrénének a ki legközelebb a mármaros-ugocsai egyházmegye gondnokává választatott meg, az egyházkerületi tanácsbírói tisztségről való lemondása s ezzel kapcsolatban az ekként megüresedő egyházkerületi világi tanácsbírói tisztség miként leendő betöltése is. Ez alkalommal gróf Degenfeld József egyházkerületi és főiskolai főgondnok azon óhajátának adott kifejezést, hogy a megüresedő tanácsbírói tisztségre úgy ajánlában egyházi és iskolai ügyeink, mint közelebb ről egyházkerületünk szolgálatában kiváló érdemeket szerzett dr. Farkas Antal, volt egyházkerületi főjegyző, szatmári kamarai elnök választassék meg, amely óhajához az esperesi kar tagjai egyértelműleg hozzájárultak.

— **Kitűnített tanító.** A földmivélségi miniszter ötven forint jutalmat küldött Lázár Gyula nádudvari ev. ref. tanítónak. A jutalmat azzal érdemelte ki Lázár, hogy a munkásnéppel helyes irányban foglalkozott s minden lehető elkövetett arra nézve, hogy a nádudvari munkásokat a ezociálizmus téves tanairól felvilágosítsa. A jutalmat a nádudvari fősolgabíró ünnepélyesen adja át a megjutalmazottnak.

— **Tanácsülés.** Ma délelőtt 10 órakor tanácsülés volt Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester elnöklésével, melyen folyó ügyek intéztettek el.

— **Emke közgyűlés.** Az Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület Debreczen sz. kir. városi és hajduvármegyei fiókja f. évi január hó 22 én délelőtt 1/2-11 órakor tartja rendes közgyűlését a városháza nagy termében Degenfeld József gróf főispán elnöklésével.

— **Kilenczezer liter hamis bor.** Tegnap feljelentés érkezett a rendőrséghez, hogy egy helybeli borkereskedőnek K. N.-nek a múlt héten nagymennyiségű hamis olasz bora érkezett Fiuméből. A följelentésre Boldizsár Kálmán dr. a borellenőrző

bizottság egyik tagjával, Nemes Kálmánal s egy biztossal elment K. N. borkeresztárába, megnézték a szállítmányt, két hordóból mintát vettek s az érkezett borkészletet 8890 liter hivatalosan lepecsételtek. A bormintákat átadták vegyelemezés végett dr. Szalay Béla orvos városi vegyésznek. A vegyelemezés eredménye mutatja majd meg, igaz a feljelentés azon vádjá, hogy a borok hamisak.

— **Megrendítő eset.** Évtizedeken át küzd a férfi. Az élet nagy küzdelmeivel szemben acélozni kell már a zsenge koru ifju szellemi erejét, hogy azután — érettebb korban — a gyakorlat rögös pályáján érvényesítse tudásának tőkét. Kimondhatatlan fáradozással, éjjelt napallá tevő szorgalommal végre kivív magának egy pozíciót és — csaknem kimerülve a sors elleni harcban — élettársat keres és talál magának, akinek oldala mellett kész mindent megbocsájtani a multnak, kész feledni és a jövőben bizni . . . Ekkor előtör láttatlan felhők gomolyából a sors villáma és lesulyt reá, összetörve őt . . . A zuzott testből ég felé száll egy elkinzott lélek, amelynek jutott — annyi küzdelem után — csak egy szemernyi boldogság! Rövid, igen rövid derű után a legsötétebb gyász borítja leplét a zokogó özvegyre, a leendő anyára és a magzat mint apátlan árva fogja megpillantani a napvilágot. Az élet gazdag drámai fordulatokban és boldogok azok, akik ezt tapasztalatból nem tudják. Napi krónikásunk hozta a hirt, hogy Vágó Ede, a Neuschloss-féle taningyár főkönyvelője, egy csak 8 hó óta nős fiatal ember, haza igyekezében a lakásához vezető liftből kiesvén, három emelet magasságából lezuhant és szörnyen halt. Ime, a kegyetlen végzet egy kifürkészhetetlen rendelkezése a krónikásnak száraz előadásában. Mennyi jaj, mennyi köny jár nyomán ez esetnek, azt a krónikás nem keresi; mert tollát már talán egy újabb, talán egy még borzalmasabb eset igényli . . . De mi megállunk egy percze, egy derék, törekvő ember összezuzott tetemei előtt és megilletődünk a kétségbeesett özvegy fájdalomán. Vigaszt ugyan ki nyujthat ilyenkor? És mégis! realiztikus világban élünk, olyanban, ahol a szív hangja után megszólal az érczhangja, ezüst csengésével érvényt szerezvén a rideg valónak. Mert a fájdalom — ugymond e csengés — mégis csak fájdalom és valamikor csak beheged minden seb . . . De a hátramaradottak anyagi helyzete? Talán irtózatossá nyomor lesz osztályrésze annak, akit oly szörnyen sujtott a végzet? Mily megnyugvás mégis, ha támaszt talál ilyenkor a kínos megpróbáltatás áldozata a biztosításban. Szinte megkönnyebbül maga az igaz részvét is, ha a pótolhatatlan veszteségnek legalább anyagi része megtérül. Így történt ez, szinte csodás véletlen által, Vágó Ede esetében, kit egyik barátja, a „Nemzeti“ Balesetbiztosító Részvény-Társaság tisztviselője, néhány nappal a szerencsétlenség bekövetkezése előtt 20.000 koronára biztosított. A „Nemzeti“, ez a minden ízében derék intézet a 20.000 koronát az özvegynek azonnal teljes összegben kifizette, amiről a lapunk más helyén közzétett „Nyilatkozat“ dicséretesen tanuskodik.

— **Költözködő nyomda.** A városi nyomda odahagyja régi helyét a városházán, ahonnan félszázad óta terjesztette kultúra fényét. A városháza átalakítása következtében a nyomda is költözködik, de csak néhány lépéssel megy odébb, — a keleti szárnyépületben készült magas, világos pinczehelyiségbe. A huzerkodást tegnap már megis kezdték. Eltart néhány napig míg az utolsó betűszerény is végleges helyére kerül. A nyomdának

a Városháza uteza felül külön bejárata lesz. Azt a tágas termet pedig, amelyben eddig a nyomda állott, mához egy hétre a közlelévtár foglalja el.

— **Öngyilkos asztalossegéd.** Vigh György, harminczhárom éves asztalossegéd, aki Schwarz Vilmos butorgyárában volt alkalmazva, nagyon szerette a vig életet s e miatt sok adósságot csinált. Az adósság azután oly nehéz körülmények közé jutatta, hogy kivezető utat nem talált másat, hanem felkötötte magát, hogy egyszer s mindenkorra leszámoljon hitelezőivel. Még ma reggel háromnegyed hétkor Róth Ignác tanonczsal krumplit süttetett, de míg a tanoncz künn járt, a már előre elkészített spárgára a műhelyben felakasztotta magát. Tettét csakhamar észrevette a viztató inas és még élt is, mikor levágták, de mire orvos érkezett, kilehelte lelkét. A központi rendőrség azonnal intézkedett a hullának kórházba való szállításáról.

x 1898/99. évi téli divattudósítás. Henneberg G. ismert zürichi selyemgyára következőket írja nekünk; a küszöbön álló évadban nem lehet egy ugynevesnt hangadó új selyemszövetetől szólni; a taffet-srövéis míg mindig a divat kegyben van, épugy mint asatin merveilleux és surah: koczkás ssövetet ellenben kevesebbet rendeltek. annál töba sávozottat - a jövő tavaszra a sávozott kelmék fogják a vezetőst átvenni. A skót szövetek iránt való előszeretet aznban szintén nem csökkent. Párisban és Londonban mág igen keresettek, hasonlókép hihetetlenül keresett a „taffetas changeant“ a legkülömbözőbb változatokban és nedig egyszerű szines csikozott és máz változatokban. A kis armure hatások feketében, fehérben és a changeant is nagyon divatosak és valószínűleg még néhány évadon át fentartja magát. Az ugynevezett Barré selyemmel is megkísérlették divatba hozni, de nem nagy sikerrel. A fekete és szinns merveilleux, chinét, satin, ducáasset, radmizirt es gros de Londres-t is sokat rendelték; a damasztok mellett az alakos és tekerődző minták is kedveltek a kis minták mellett, Az új szinek közül a szürke, pávakék és barna, valamint az ibolyaszin, zöld (serpent) és a cseresznye vörös szövetek divatosak minden árnyalatban.

VIDÉK.

A petróleum áldozata. Polgári levelezőnk írja: Hogy mily sok halált okozott már a petróleum, ki tudná azt előszámlálni? most is egy négy éves fiú gyermek lett áldozata Tisza-Polgár községben, ki nen tudva, hogy mily veszély rejlik abban, nyult ahhoz egész bizalommal, nem gondolhuván meg hogy életét fogja kioltani. Az eset a következő: özv. Ujházi Józsefné négy éves élénk kis fiát otthon hagyta, s mivel az édes anyjával a gyermek menni akart a szomszédba — hova beszélgetés végett szokott ájtárni az édes anya — bezárta reá a ház ajtaját: a gyermek egy ideig esendesen viselte magát, de midőn kezdett sötétedni a szobában a

petróleumos lámpát megakarta gyújtani, s gyújtás közben a petróleum ruháját elöntötte égni kezptt a gyermek, midőn az édes anyával együttlakó asszony hazament. Ez látva a veszélyt az ablakon keresztül, a szomszédba futott át, honnan segítségére siettek a szerencsétlen gyermeknek, már az ágy is égni kezdett. A szomszédok kik összeszaladtak a lármaára — köztök az édes anya is — egy veder vízzel azonnal leöntötték a gyermeket, de mind hasztalan volt, mert a gyermek a szenvedett égési sebek következtében kevés idő mulva kiszenvédett, az özvegy édes anya kimondhatatlan nagy fájdalomra.

Tragikus játék. Tisza-Eszláron, — mint levelezőnk írja, végzetes szerencsétlenség történt, mely töltött fegyverrel való játék okozott. Az eset így történt: Széllát József, özv. Széllát Miklósné tizennégy éves fia, Dojesák György volt kerültől egy tájték pipan kétesövü régi szerkezetű rövid fegyvert vásárolt, s ezzel több társai mulattatására lövöldözött. Lázár Miklós fiának Jánosnak ezt mondva: vigyázz mert lelőlek. Ezzel lött, de oly szerencsétlenül, hogy a srét, mert sréttel volt megtöltve, egyik szemét kilötte, mely rögtön ki is folyt, a másik srét a száját sértett meg. A srét behatolt az agyvelőbe. A gyilkos fiu elbujdosott a csendörök keresik, de még ez ideig meg nem találták.

A skárlát H. Nánáson. A mult év november 1-én zárták be a h. nánási iskolákat a skárlát miatt s azóta folyton szünetel a tanítás. Ez év első napjaiban — írja levelezőnk — alább hagyott a szörnyü betegség s már örültünk, hogy iskoláink végre megnyílnak; de örömünk korai volt; mert e héten oly erővel tört ki a járvány, hogy naponkint 2—3 gyermek hal meg. Vannak oly családok, hol 4—5 en feküsznek e borzasztó betegségben.

Irodalom és művészet.

* **Két új magyar dal-album.** jelent meg ép most Klökner Ede zeneműkiadóhivatalában Budapesten — kiegészítéseiül minden dalgyűjteményeknek — mivel az ezekben közölt dalok, melyek az idény legujabb, legkeresettebb divatos nótái, eddig semmi más gyűjteményben nem jelentek meg s énekekre és zongorára a legszebb cigányos modorban ugy vannak letéve, hogy zongorán magában is játszhatók, mert a dallam a zongora részben is teljesen benne van. Czimük: 50 hallgató nóta, a legnevesebb dalszerzők dalai legjavából összegyűjté Csengery Gy., mely a többek közt tartalmazza: A Tiszának jaj de mély. — Elragadta galambomat. — Ha meghalok. — Harangoznak a faluban. — Huzd cigány. — Kiszáradt a rezgő nyárfa. — Még azt mondja a biróné. — Nem vagyok én boldogságra nevelve. — Patyolat a kurucz. — Régi nóta, híres nóta. — Viz-viz-viz. — Zug a szélvész stb. stb. Ára a 60 oldalas kötetnek netto 1 frt. — 50 búfelejtő nóta, a legjobb dalszerzők dalai s divatos új nóták legjavából összegyűjté Csengery Gy., többek közt tartalmazza: Asszony-asszony, az akarok lenni. — Édes anyám a kendőm. — Estét harangoznak a toronyban. — Ha felmegyek

a budai hegyekbe. — Házam előtt mennek el a huszárok. — Három bokor saláta, kis angyalom. — Magas a kaszárnya. — Már én többet a főutezán. — Nyitva van a babám rácsos kapuja. — Októbernek elsején. — Süt a mama. — Szélről van a házam. — Tiz krajezáros pirostitó. — Vékony deszka-kerítés. — Vigan vannak, vigan vannak lenni a faluban. — Ára a 60 oldalas kötetnek netto 1 frt. Postaküldéssel egy-egy kötet 1 frt 10 kr. — A két kötet 2 frt 15 kr, bérmentve, ha az összeg előre beküldetik. Ugyanitt jelenik meg a „Zenélő Magyarország“ az egyetlen zenemű folyóirat, mely legszebb letétben hozza a legujabb népdalokat, dal és műdalokat, a világirodalom összes legjobb táncz, salonzene s couplé-ujdonságait. — Előfizetési ára negyedévre, 6 füzetre 60 oldal zenemű tartalomra 1 frt. Jegyzékek és mutatószámokat ingyen és bérmentve küld a fenti zeneműkiadóhivatal.

* **Judás leánya.** Savage Henrik Richárdnak a manapság legolvasottabb amerikai regényirók egyikének „Judás leánya“ czimű regénye immár teljesen megjelent magyar fordításban. A második kötet méltó folytatása az elsőnek: éppoly érdekfeszítő, mint az első s épp oly változatos képeket mutat be az új világ előkelő társadalmának életéből. Mindazáltal nem csupán a regény meséjének érdekessége köti le az olvasó figyelmét, hanem még sokkal inkább az eredeti modor, amelyben ez a könyv meg van írva. Olyanok ennek a különös regénynek az egyes részei, mint egy kinematoskópnek a képei: annyira élethűek, hogy szinte megszólalnak, s annyira változatosak, hogy az ember nem tud betelni velük. Minduntalan új és minduntalan meglepő fordulatok jellemzik Savage írásait, s ezek között legfőképpen a „Judás leánya“-t, melynek most megjelent második és befejező része a Légrády testvérek kiadásában megjelent Legjobb könyvek II. évfolyamának 13-ik kötetét alkotja. A Legjobb könyvek ára kötetenként csinos vászonkötésben 50 kr; a „Judás leánya“ a két kötetnek ára tehát csak 1 frt. Megrendelhető bármely könyvkereskedésben.

Törvénytörvények.

Sajtó-pör.

Lőrinczy István Kenézlő, Viss és Zalkod szabolcsmegyei községek volt közjegyzője, kit ez állásától fegyelmi ítélettel mozdítottak el, a Nyiregyházán megjelenő „Nyirvidék“ ez. lap felelős szerkesztője és — a sajtótörvényben kimondott fokozatos felelősség alapján — Jóna Elek kiadó-tulajdonos ellen sajtóügyi följelentést tett becsületsértés és rágalmaszás miatt. Az inkriminált közlemény még 1897. február 21-én jelent meg a Nyirvidékben, még pedig abból az alkalomból, hogy Lőrinczy István Szabolcsvármegye akkori főispánja Kállay Andrásához, Mikecz János alispán, Szikszay Pál főügyész és a vármegye több tisztviselője ellen, azok becsületét mélyen sértő beadványt intézett, melyet a főispán a közigazgatási bizottság ülésén előterjesztvén, a közigazgatási bizottság — mel-lőzésével a megrágalmazott tisztviselők ama kérelmének, hogy ellenök fegyelmi

felete, ruhér és szines 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — sima, csikos, koczkázott, mintázott és damaszt stb. (mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző szín és árnyalatban. stb.)

Ruhák s blousokra a gyárból! Privát fogyasztóknak postabér, vámmentesen s házhoz szállítva.

Minták postafordultával.

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Henneberg-selyem

csak akkor valódi ha közvetlen gyáraimból rendelik.

Henneberg G. selyemgyárai, Zürichben (cs. és kir. udvari szállító.)

Eljárás indíttassék — jogos fölháborodásának kifejezése mellett — Lőrinczy István ellen a bünyefnyitő eljárás megindítását határozta el és fogatosította. A „Nyirvidék” a közigazgatási bizottság e határozatát, a Lőrinczy István eljárására vonatkozó megfelelő, bár az adott viszonyok között tulságosan enyhe megjegyzésekkel egész terjedelmében publikálta, a miért aztán Lőrinczy István sajtópórt indított Inezedy Lajos felelős szerkesztő, az inkriminált közlemény szerzője és — mint említettük a tokozatos felelősség alapján — Jóba Elek kiadótulajdonos ellen.

E sajtó-ügyben a debreczeni kir. törvényszék, mint sajtóbíró, a hó 21-re tüzte ki a végtárgyalást, amelyet azonban e napon nem igen tartanak meg, mert a lap szerkesztője és kiadó-tulajdonosa, mint vádlottak kérvényt adtak be a debreczeni kir. törvényszékhez, mint sajtóbíróhoz, hogy e sajtó-ügyben az esküdtzéki tárgyalás megtartását az ideig függeszse föl, míg a vármegye közigazgatási bizottságának épen az inkriminált hírlapi közlemény tárgyát képező eset alkalmából hozott határozata alapján a nyiregyházi kir. törvényszék előtt megindított bünyefnyitő pör befejezést nyer.

CSARNOK.

Harcz a szerelemért.

Regény három kötetben.

— Fordította: **Váradí Ödön.** —

(Folytatás.) 65.

— Tovább, tovább!

— Körülbelül 8 nappal ezelőtt az Indiából hazatértet súlyosan megsebesülve lelték meg egy helyen, a hol, a mint hiszik, titkos találkaja volt vele, a kit . . .

— Bátoran megmondhatod a szereplők nevét s a helyeket, szakítá félbe Mr. Pulteney. — Tudom, hogy arról az eseményről beszélsz, a melyeket a lapok akkor bővebben megírtak.

— Igen, mondá Archie, így van.

— Ugy a nő, kiről beszélsz.

— Nagybátyám Henrynek felesége s az öreg Grey, a megtámadott atyja elfogatási parancsot eszközölt ellene, amelyben ő gyilkosság gyanújával van terhelve. Nagyobb gyalázat még nem esett senkivel.

— A Mylady ily körülmények között okosabban teszi, ha jól elrejtőzik, mondá Mr. Pulteney, a ki a jogtudományokkal behatóan foglalkozott.

Egy ily gyanu miatt Lady Selton azonnal elfogatik.

— S vajjon hova viszik őt?

— Nevgatéba. A törvény szigoruan elrendeli, hogy a bűnösök között rang és vagyon nem határoz.

Archie ezután körülményesen elbeszélte az esetet, leírta Mr. Digby jelenét s annak életpályáját.

S azután elmondta barátjának, hogy gondolja az események feletti összefüggést.

— Azt akarod, hogy legyek segítségedre Archie, — mondá Pulteney, — miután mindent nyugodtan meghallgatott. Jónak értelmében azonban téged segélyem nélkül is a helyes utra vezérelt.

Ha Angolország valamennyi jogászai is az ellenkezőt vitatnák, úgy én mégis azt mondanám: igazad van s Lady Selton egy oly eselszövénnyel áldozata, mely ördögi leleményességgel van szöve s mely csakis nőtlől eredhet.

— Tehát velem egy nézetem vagy?

— Teljesen. Mrs. Digby Lady Miriam találkaja előtt a kápo-na felé ment. Bizonyára látott téged s az okok, amelyek te említettél, teljesen indokolták azon elhatározását, hogy egy törzsúrassal mindenek véget vessen. James Miller volt a eselszövő eszköze s Mrs. Digby volt a

tervező. Hozz fel ellene bármiféle bizonyítékokot.

— De mivel vádolhatjuk?

— Nem volt ő egy ideig nagybátyád házában?

— Nem.

— Nem vettek észre rajta semmit?

— Semmi nevezetést. A fizkó sokkal okosabb volt, semhogy valami apróbb lopással magát veszélybe dönteni óhajtott volna.

— A ezél szentesíteni fogja az eszközöket, Archie. Ha egyszer megkapjuk, ki fogjuk vallasni vele az igazat. Énnél fogva te fogd rá, hogy téled valamit ellopott.

— Egy ezüsttel kivert vadászostort vesztettem el egy alkalommal, mondá Archie, miután egy darabig gondolkodott, s valószínűleg ő lopta el. Ugyanazon este lopta tőlem, amelyen a gyászos esemény végbe ment.

— Akkor alkalmasint ez volt azon eszköz, melylyel ő Greyt földre sujtotta. Bizd reám a dolgot, Archie.

— Ha óhajtd, szivesen.

— S Lady Miriam, azt mondd, hogy eltűnt?

— Igen. Elment, hogy férjét a szegytől megkímélje, hogy házában fogják el.

— De gondold csak meg, hogy a kinek kezében az elfogatási parancs van, felkutatja őt. Nem mondtad e magad, hogy férje, ki tegnap este az öreg Mr. Grey nével volt, utánad leskelődött.

— Mindenesetre.

— Bizonyára a titkos rendőr. Mr. Grey téged Lady Miriam czinkostárának gondol. Nagyon sokat beszélte neki s ő téged figyelemmel fog kísérni. Szeretném megtudni, ki hajtja végre az elfogatási parancsot.

— Az elfogatási parancs Granger kezében van valószínűleg, a ki udvarias és alkalmazkodni tudó ember, a kit megnyertem majdnem teljesen a mi számunkra.

— Akkor jól van s te a dolgot úgy intézed, hogy mindig később érkezzék pár órával, mint kellene.

— Igen, ha ő maga intézhetné mind ezeket. De mi a teendő, ha felebb valója parancsaihoz kénytelen alkalmazkodni.

— Oh ez esetben is tudni fog magán segíteni. Ij neki innen azonnal s mondd meg neki, hogy mielőtt valamibe kezd, beszéljétek meg a dolgot.

A levelet azonnal meg is írta s postára, hogy Lady Miriamot feltalál — folytatá Pulteney. — Közledeben biztonságban volna. Mondhatod, nővéred s vele utazzál egyik városból a másikba, de sehol se tartózkodjál huzamosabb ideig. Sir Henry megbizik benned, nemde?

— Igen feltétlenül.

— Én időközben jó vizsla módjára Digby lépteit fogom nyomozni.

Szeretném őt látni — valóságos tanulmány volna reám nézve.

— Csodálatos, hogy mindenben, a mit teszek ő előjön — mondá Archie. — Ma reggel is azon esetnek, melyet még el fogok neked mesélni, hallottam az ő nevét. Ugyanis egy szegény leányt talál tam egy club lépcsőnél aludni s szokatlannul előkelő s intelligens kinézése arra indított, gondoskodjam róla.

— Szép volt.

— O y szép mint egy ifju leány lefogyott arczal s foszlott rubában. De ha olyan idős idős lett volna, mint valami nagymama, akkor is gonddal vettem volna körül.

— De hát mit tettél vele?

Elvittem egy Charing-Crossban levő vendéglőbe, — vendéglő a reményhez, — fiztettem érte egy hétre s neki 50 forintot.

(Folyt. köv.)

Debreczeni városi színház.

Folyószám 107. Bérlet szám 87. „A”

Ma, hétfőn, január 15-én,

Fekete vér.

Dráma 5 felvonásban. Irta: Dr. Jókai Mór.

SZEMÉLYEK:

Anna, grófnő	—	F. Csizgaházy
Bárdy Zoltán, gróf (agrófnő fia)	—	Odry Á.
Lenke Simon, báró (1-ső, 2-ik h.)	—	Székely S.
Corrinna, művésznő	—	Fái Flóra.
Barkó Pál, zeneművész	—	Tanai Fr.
Czitera, felesége	—	T. Halmi M.
Palkó	{	fiai ikrek
Petykó	{	—
Manga, cigányasszony	—	Kiss Irén.
Lebegat Ottokár, megyefőnök	—	Sziklay M.
Fruzina, neje	—	Csügényi V.
Nikuláj Márton, rendőrségi biztos	—	Szentes J.
Vasdinnyei Balambér, báró	—	Fenyéry M.
Agnes, a felesége	—	Antalfinó.
Kürtösy Leóter Jakab, újságíró	—	Rubos Á.
Ingoványi Árpád, gróf, kancellista	—	Antalfi A.
Kalasz, ügyvéd	—	Serfőzy Gy.

Holnap, kedden, január 17-én,

A cigánybáró.

Nagy operette.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Konez Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

Fővárosi szerkesztőségünk:

(szerkesztő: Kéry Gyula)

Budapesten, Üllői-ut 70. I. emelet 13.

Telefon: 59-14.

Nyilttér*)

A huszár gondatlansága.

Egy helyi lapban „Halálos végű fogadás” felirással megjelent közleményre meg kell jegyezni, hogy az úgy nem felel meg a valóságnak. Igaz ugyan, hogy az illető huszár fél liter pálinkát kért tőlem, amit ki is adtam, mert abból élek de hogy ő azt egymaga issza e meg vagy többet magával, azt én elfoglaltságom miatt nem ellenőrizhettem. Hogy pedig én Csörsz János közhuszárral korán reggel borozgattam volna, tagadom, mert én ismerem a katonai törvényeket. A halálos kimenetelt pedig megezőfolja azon körülmény, hogy Csörsz közhuszár immár egészen jól érzi magát és pár nap mulva el is hagyja a kórházat.

F. L.

* E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.

49-1-1

Nyilatkozat.

Boldogult férjem, néhai Vágó Ede a Neuschloss-féle tanningár részvénytársaság főkönyvelője, ki 1898. év november hó 25-én

Nemzeti Balesetbiztosító Részv.-Társaságnál

baleset ellen biztosította magát, 1898. évi december hó 9-én baleset következtében elhalálozván, nevezett társaság a teljes biztosított összeget, azaz 20.000 koronát nekem a legrövidebb idő alatt kifizette.

A „Nemzeti Balesetbiztosító Részvénny-Társaságnak” ezeu gyors és méltányos eljárása folytán indítva érzem magamat, halás köszönetemet nyilvánítani.

Budapest, 1899. január hóban.

Özv. Vágó Edéné.

Előttünk:

Dr. Berger Mór.

Dr. Ödönfy Miksa.

51-1-1

Árverési hirdetés.

Mint Palkóvits Fülöp utóda Fuchs Samu esődtömeggondnoka ezennel közhírré teszem, miszerint a esődtömeghez tartozó s a nagyváradai áruraktárban elhelyezve levő **30 hordó vizüveg, 7 hordó pálmamag-olaj és 35 hordó elain 1899. év január hó 18-án** kir. közjegyző közbejövetele mellett **Nagyváradon** a nagyváradai áruraktár részvénytársaság telephelyén nyilvános árverésen készpénzfizetés mellett el fognak adatni.

Árverelni szándékozók kötelesek az árverés megkezdése előtt 100 forint bánatpénzt letenni s a megvett árut azonnal átvenni.

Nagyvárad, 1899. január 9-én.

Dr. Wavrek Kálmán

50-1-1

tömeggondnok.

A debreczeni kereskedelmi Csarnok

ügyében **f. évi január 22-én délután 3 órakor** (a Kereskedelmi Akadémia disztermében) megtartandó

közgyűlésre

az aláírt tagok tisztelettel meghívotnak.

Debreczen, 1899. január hóban.

Mayer Emil

a végrehajtó-bizottság elnöke.

Tárgysorozat :

46-2-2

- Jelentés a végrehajtói-bizottság működéséről.
- Az alapszabályok bemutatása és elfogadása.
- Elnök, két alelnök és választmány választása.

Civis Naptár

megjelent. Ez a kalendárium rendkívül érdekes tartalommal, számos szép képpel bír. A ezimtár az idén ismét terjedelmesebb.

Kapható a Csokonai-nyomda és kiadó-részvénytársaságnál, minden könyvkereskedésben és tőzsdében példányonként

36, bekötve 46 krajczárért

Népszerű naptárunkat, mely immár közszükségletet képez, feleslegesnek tartjuk hangzatos frázisokkal agyondicsérni. Tény az, hogy a naptárt évről-évre bővítjük s hogy mindenképen városunk és a vidék érdekeit szolgáljuk vele.

